F1 „Dukhade Odja“: Ceija Stojka

“Sar ame avri avilam, nasvale samas sa. O jilo sas dukhado, amaro šero, amari odji sas nasvali…Kadaj manuša trobun sa opre sastjarde. Taj te na aven le panž vaj šov berš šavora, meg kadaj manušora so avri avile, kadaj semo so si, te avna le zor taj sast-veste taj asan taj si aba maj laše, dikhen, i luma naj nasul…I dar, mindig i dar, taj kodolasa barile e šavora. Taj anda kodo dikhen adjes inke, kana žan po drom, bolden pe hatjares, bolden pe. Manuš feri boldel pe kon daral! Kana aven e manuš nasavale anda logeri taj lengo šero dukhal taj lengi odjori dukhal anda dad, andaj phen, anda phral, so inke kothe ašile, našti avel kacavo šavoro dukhado, saste-vesto pi luma! Avel pi luma, dikhes sosko kinešo-j, šukar-i, barares les, čumidkeres les, grižis les. Barol, de kodi dar, so ande tu sas, ande les mukes ande, a čučasa ando perr.“

Źanglen tume

...kê la Ceija Stojkaki knjiga „Wir leben im Verborgenen“ anda o bêrš 1988 sas jek kata l’ anglune knjige, kaj ramol pa le Ŗomengo taj Sintongo tragično trajo pe vrjama kata o holokausto andaj perspektiva kata jeg źeji kaj preživisardja o holokausto?

Tumari bući

Losaren jek rečenica kata la Ceija Stojkako teksto, kaj peli tumengê drago. Diskutuin pa kodja ande k’cîkni grupa.

Pa o foto

E Ceija Stojka, kaj preživisardja Auschwitz peska cîkna śejořasa, la Silviasa. O patreto fotografirisajlo ando bêrš 1953. Dokumentationszentrum des Kulturvereins österreichischer Roma, Wien/Österreich.

https://www.romasintigenocide.eu/kalderasch/f

1920 1961

1953